Ay Balıkları Geçidi

Yavuz DEMİRKIRAN

Ay Balıkları Geçidi

Yavuz DEMİRKIRAN

Işıltılı mavi okyanusun derinliklerinde, güneş ışığının kıvrımlı desenler halinde dans ettiği yerde bir ay balığı sürüsü yaşardı. Adlarını, pullarından özellikle dolunay zamanı yayılan yumuşak parıltıdan almışlardı. Aralarında Lumi vardı; inci gibi gümüş-mavi pulları ve hilal şeklinde kuyruğu olan neşeli bir balık. Üzerinde minik deniz kabuğu boncuklarıyla süslü, örülmüş bir yosun kuşağı taşır ve her zaman parlak bir fikri olurdu.

Lumi mercan bahçelerinde yüzerken kehribar rengi gözleri heyecanla parıldadı. "Ay tutulması geliyor!" diye duyurdu. "Ay saklanacak ve bizim ışıklarımız her zamankinden daha parlak parlayacak. Bir geçit töreni yapmalıyız!" Diğer ay balıkları sevinçle yüzgeçlerini kıpırdattı. Benekli gri-mavi pullarıyla en küçük balık olan Çakıl, daireler çizerek etrafta fırladı. "Bir geçit töreni! Ben yardım edebilir miyim?" diye ciyakladı.

Mercan pembesi ve turuncu pullarıyla zarif bir balık olan Mercan, öne süzüldü. Üzerinde minik beyaz çiçeklerden ve pembe deniz camından bir taç vardı. "Düzenleri ben tasarlayacağım," dedi sakin bir sesle. En büyük ve en güçlü olan Finn başını salladı. Koyu çivit mavisi pulları camgöbeği beneklerle parlıyordu. "Ben süsleri toplarım," diye önerdi. "Dansı da ben yönetirim!" diye ekledi Lumi. Herkes sevinçle bağırdı ve işe koyuldu.

Günlerce ay balıkları hazırlandı. Işıldayan yosunlar, parıldayan deniz kabukları ve minik ışık incileri topladılar. Çakıl, süsleri kısa yüzgeçlerinde taşıdı ama biraz sakardı. Eyvah! Bir dizi parlayan mavi çakıl taşını düşürdü ve taşlar yüzgecine dolandı. "Özür dilerim!" dedi, kocaman turkuaz gözleri fal taşı gibi açılmıştı. Lumi gülümsedi. "Sorun değil, Çakıl. Denemeye devam et!"

Mercan süsleri güzel desenler halinde düzenledi. Işıldayan deniz kabuklarını kıvrımlı şekillerde ve parıldayan uzun yosun şeritleri halinde yerleştirdi. "Bu şimdiye kadarki en harika geçit töreni olacak," dedi, menekşe rengi gözleri parlayarak. Finn en derin çukura yüzdü ve nadir ışıldayan mercanlar getirdi. Ay balıkları her gün danslarını çalıştı; kusursuz bir uyum içinde dönüp kıvrılarak.

Ay tutulmasının gecesi geldi. Ay kaybolmaya başladı ve okyanus karardı. Ay balıkları yumuşakça parladı, ışıkları yıldızlar gibi titreşti. Lumi öne yüzdü, yosun kuşağı dalgalanıyordu. "Hazır mısınız millet?" diye seslendi. "Hadi bunu en iyi geçit töreni yapalım!" Ama tam o sırada resifin içinden güçlü bir akıntı geçti.

Vuuşş! Akıntı her şeyi dağıttı! Işıldayan deniz kabukları her yöne uçtu. Yosun şeritleri kıvrılıp savruldu. Çakıl takla ata ata yuvarlandı, çakıl bilekliği şıngırdadı. "Olamaz!" diye haykırdı Mercan, güzel desenlerinin dağıldığını görünce. Finn akıntıya karşı yüzmeye çalıştı ama o bile geri itildi. Bir an herkes sessizce süzüldü, bunca emeklerinin sürüklenip gidişini izledi.

Çakıl burnunu çekti. "Süslerimi kaybettim," dedi üzgün bir sesle. Lumi yanına yüzdü ve ona nazikçe dokundu. "Endişelenme, Çakıl. Bunu düzeltebiliriz." Arkadaşlarına baktı. "Parlamak için süslere ihtiyacımız yok. Kendi ışıklarımız var!" Mercan'ın gözleri kocaman açıldı. "Doğru! Yeni bir geçit töreni yaratmak için doğal parıltımızı kullanabiliriz!"

Finn başını salladı, yeşil gözleri kararlıydı. "Akıntı bizi dağıtmasın diye düzeni ben sabitlerim." Mercan bir an düşündü. "Parlayan bir galaksi gibi kendimizi bir sarmal halinde dizebiliriz." Çakıl yerinde zıpladı. "Ben herkes arasında mesaj taşıyabilirim!" Lumi yüzgeçlerini çırptı. "Mükemmel! Hadi birlikte çalışalım!"

Ay balıkları hemen bir plan yaptı. Finn merkeze yüzdü, güçlü kuyruğunu sağlamca yere dikti ve diğerleri etrafında toplandı. Mercan herkesi dönen bir sarmal halinde yönlendirdi, her balık kendi ışığını kullandı. Lumi en üste yüzdü ve yönergeleri seslendi. Çakıl balıklar arasında fırlayarak Mercan'ın talimatlarını paylaştı. Akıntı hâlâ çekiyordu ama bir arada durdular.

Lumi'nin gümüş-mavi pulları her zamankinden daha parlak ışıldadı. "Işığımı takip edin!" diye seslendi ve ay balıkları bir desen halinde yüzdü. Finn'in camgöbeği benekleri ritmik olarak parladı. Mercan'ın pembe-turuncu pulları gün doğumu gibi ışıldadı. Çakıl yüzerken çakıl bilekliği pırıldadı. Ay balıkları karanlık suyu aydınlatan, hareketli, ışıldayan bir dans yarattı. Ay tutulması ışıklarının daha da parlak parlamasını sağladı.

Geçit töreni herkesin hayal ettiğinden daha güzeldi. Resifin her yerinden balıklar izlemeye geldi. Karanlık suda dönüp nabız gibi atan, ışıklardan oluşan bir galaksi gördüler. Ay balıkları birlikte hareket etti, parlayan yıldızlardan bir takım oldular. Akıntı hâlâ itiyordu ama ay balıkları düzenlerini korudu. Takım çalışmaları kutlamayı büyülü kıldı.

Ay yeniden görünmeye başladığında ay balıkları danslarını son bir ışık patlamasıyla bitirdi. Resif alkışlarla çınladı. Çakıl sevinçle bir takla attı. "Başardık!" diye bağırdı. Mercan gülümsedi. "Birbirimiz olmadan bunu yapamazdık." Finn sessizce başını salladı. Lumi ışıl ışıl gülümsedi. "Bu şimdiye kadarki en iyi geçit töreni!"

Ay balıkları bir daire halinde toplandı, ışıkları hâlâ yumuşakça parlıyordu. Lumi konuştu. "Bu gece önemli bir şey öğrendik. Süsler güzeldir ama bir kutlamayı gerçekten parlak kılan takım çalışmasıdır." Çakıl ekledi: "Ve hatalar yeni fikirlere yol açabilir!" Herkes güldü. Ne olursa olsun her zaman birlikte çalışacaklarına söz verdiler.

O geceden sonra ay balıkları her ay tutulmasında bir geçit töreni düzenledi. Göz kamaştırıcı desenler yaratmak için doğal ışıklarını kullandılar. Ve her seferinde dağılan bir geçit töreninin nasıl en güzel kutlamaya dönüştüğünü hatırladılar. Çünkü birlikte çalıştıklarında bütün okyanusu aydınlatabiliyorlardı.

Ve eğer bir ay tutulması sırasında resifin yakınında yüzerseniz, onları görebilirsiniz; birlikte dans eden, parlayan balıklardan oluşan dönen bir galaksi. Işıkları herkese işbirliğinin her kutlamayı daha da zenginleştirdiğini hatırlatır. Ay balıkları geçidi; dostluğun, takım çalışmasının ve birlikte çalıştığımızda ortaya çıkan büyünün hikâyesidir.